

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 32C/57/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8118216668
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 08. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Benčová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8118216668.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Lenkou Benčovou v spore žalobcu G. R., Y.. X.X.XXXX, E. Č. XX, XXX XXI., právne zastúpený JUDr. Michalom Hargašom, advokátom, Radlinského 51, 811 07 Bratislava, proti žalovanému Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, Štúrova 11/2, 811 02 Bratislava, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 3 149,31 eura v lehote do 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla.

III. Žalobca má nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 100 %, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 28.11.2018 sa žalobca domáhal voči pôvodne žalovaným v 1. rade K. I., Y.. XX.X.XXXX, E. Z. G. XXX, v 2. rade I. N., Y.. XX.X.XXXX, E. G. X, I., v 3. rade Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR, Štúrova 11/2, Bratislava, v 4. rade Slovenská republika - Ministerstvo vnútra SR, Pribinova 4909/2, Bratislava, náhrady škody s tým, že žalovaní v 1. až 4. rade sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 75 000 eur titulom peňažnej náhrady nemajetkovej ujmy a zaplatiť sumu 500 USD, ako aj náhradu trov konania.

2. Okresný súd Prešov uznesením č. k. 32C/57/2018-209 zo dňa 22.11.2019 konanie voči žalovaným v 1. a 2. rade zastavil, lebo žalobca vzal žalobu voči žalovaným v 1. a 2. rade späť (§ 144 a nasl. zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“).

3. Uznesením č. k. 32C/57/2018-220 zo dňa 9.3.2020 súd rozhodol, že bude v konaní pokračovať so stranou sporu na strane žalovaného: Slovenská republika - Generálna prokuratúra SR.

4. Žalobca podaním zo dňa 3.4.2019 navrhol zmenu žaloby tak, že sa domáha voči žalovanému zaplata sumy 64 463,14 eura s tým, že suma 40 000 eur predstavuje nemajetkovú ujmu a suma 24 463,14 eura predstavuje náhradu škody z titulu zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci. Súd o zmene žaloby (zahŕňajúcej aj čiastočnú zmenu skutkových okolností) rozhodol uznesením vyhláseným za prítomnosti oboch procesných strán dňa 24.06.2020.

5. Žalobca svoj nárok odvodzuje z uznesení o vznesení obvinenia zo dňa 14.3.2016 a 3.5.2016, ktoré neúspešne napadol sťažnosťou a následne vedeného trestného konania voči nemu. Uznesenia považuje žalobca za nezákonné, lebo trestné stíhanie proti nemu nemalo byť vôbec vedené. Nebolo

preukázané, že skutok, ktorý sa mu kládol za vinu bol trestným činom. Následne bola vec rozhodnutím Okresného úradu Prešov, oddelenie priestupkov, zastavená z dôvodu, že spáchanie priestupku nebolo žalobcovi preukázané. Ten, proti ktorému bolo trestné stíhanie zastavené alebo ten, kto bol spod obžaloby oslobodený, má pri splnení ďalších zákonných predpokladov podľa ustanovenia zákona č. 514/2003 Z.z. zásadne právo na náhradu škody spôsobenej uznesením o vznesení obvinenia. Trestné konanie významne zasiahlo do žalobcovej finančnej situácie. Vzhľadom na výšku nákladov spojených s právnym zastupovaním a preukazovaním svojej neviny bol nútený predať svoj byt, lebo len obhajcovi JUDr. Petrovi Čurillovi celkovo uhradil za obhajobu 24 000 eur, čo predstavuje u žalobcu škodu, ktorú si uplatňuje. Okrem toho bol žalobca v rámci obhajoby na preukázanie svojich tvrdení nútený predložiť orgánom činným v trestnom konaní tiež výpis pohybu na účte Viber Media Sarl vo vzťahu k záznamom správ za obdobie od 1.2.2016 do 29.2.2016, za ktoré bol správcovi povinný uhradiť 500 USD (463,16 eura), čím mu vznikla vecná škoda v uvedenej výške. Trestnou medializáciou stratené obchodné kontakty žalobca nedokázal získať späť a práve preto aj kvôli zhoršenému zdravotnému stavu nebol schopný venovať svojej podnikateľskej činnosti toľko času ako predtým. Finančná ujma má u žalobcu naďalej prehlbujúci sa ráz, o čom svedčia vyjadrenia obchodných partnerov žalobcu a finančné ukazovatele týkajúce sa podnikania žalobcu. Žalobca ďalej poukázal na to, že už samotné trestné stíhanie predstavuje vždy závažný zásah do osobnej slobody jednotlivca a vyvoláva i ďalšie negatívne dopady na jeho osobný život a životný osud. Zasahuje do súkromného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti, preto je spôsobilé okrem porušenia práva na osobnú slobodu vyvolať vedľa vzniku materiálnej škody aj vznik nemateriálnej ujmy vo sfére osobnostných práv. Trestné stíhanie zanechalo stopy na psychike žalobcu, keď tento z hľadiska viktimácie je „obeťou“ predmetného trestného konania. Najmä existencia terciárnej viktimácie u žalobcu má pre neho doživotné následky. Žalobca mal za to, že vedenie trestného stíhania pre trestný čin nebezpečného prenasledovania, prečin obmedzovania osobnej slobody a prečin nebezpečného vyhrážania, spôsobilo taký zásah do osobnostných práv žalobcu, ktorý si vyžaduje priznať nemajetkovú ujmu v peniazoch. Ujmu, ktorá vznikla žalobcovi, nemožno odstrániť už ničím, len priznaním nemajetkovej ujmy, ktorú požaduje vo výške 40 000 eur.

6. Žalobca ako dôkazy predložil uznesenie OOPZ Prešov-Juh zo dňa 14.3.2016 ČVS: ORP-346/JU-PO-2016, čestné vyhlásenie I. N. P. XX.XX.XXXX, čestné vyhlásenie I. R. P. XX.X.XXXX, čestné vyhlásenie N.. W. Š. P. XX.XX.XXXX, čestné vyhlásenie Q.. I. A. P. XX.XX.XXXX, čestné vyhlásenie L. G. P. XX.XX.XXXX, čestné vyhlásenie Q.. Z. L. P. XX.XX.XXXX, lekárske správy, vyúčtovanie trov obhajoby JUDr. Petrom Čurillom z 30.10.2017, žiadosť o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody z 11.4.2018 adresované Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky, list Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z 29.3.2018, výpisy z účtu, kúpnu zmluvu zo dňa 26.4.2016, účtovnú závierku spoločnosti Ateliér kreatívnej fotografie a dizajnu ARAMIS, s.r.o. k 31.12.2017, účtovnú závierku k 31.12.2016, účtovnú závierku k 31.12.2015, účtovnú závierku k 31.12.2014. Za dôkaz žalobca označil tiež spis OO PZ Prešov - Juh ČVS: ORP-346/JU-PO-2016 a spis Okresného úradu Prešov, odbor všeobecnej vnútornej správy, oddelenie priestupkov č. OU - PO - OVVS2-2016/043359. Žalobca navrhol vykonať výsluch žalobcu a výsluch svedkov.

7. Žalovaný navrhol žalobu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na to, že štát nemôže v každom prípade automaticky zodpovedať za škodu, ktorá obvinenému (obžalovanému) vznikla v trestnom konaní tým, že k ukončeniu jeho trestného stíhania nedošlo právoplatným odsudzujúcim rozsudkom, ktorým bola uznaná jeho vina za spáchanie trestného činu. Nemožno neprihliadať na skutočnosť, že vznesenie obvinenia bolo v čase jeho vydania dôvodné a zákonné, pričom zároveň celé trestné konanie bolo vedené plne v súlade so všetkými zásadami trestného konania. Pokiaľ by mal štát zodpovedať objektívne len za výsledok trestného konania, uvedená koncepcia by rušila podstatu a zmysel vedenia celého trestného konania, v rámci ktorého sa voči obvinenému vznáša obvinenie už za situácie, kedy na podklade trestného oznámenia alebo zistených skutočností po začatí trestného stíhania je dostatočne odôvodnený záver, že trestný čin spáchala určitá osoba. Právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom nie je právom absolútnym, pretože v zmysle čl. 46 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky v spojení s čl. 51 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky podlieha zákonným obmedzeniam upravujúcim predpoklady na jej uplatnenie. Pre úspešné uplatnenie náhrady škody je potrebné súčasné splnenie všetkých zákonných podmienok, t.j. existencia nezákonného rozhodnutia (nesprávneho úradného postupu), vznik škody a príčinná súvislosť medzi vzniknutou škodou a nezákonným rozhodnutím (nesprávnym úradným postupom). V posudzovanom prípade, čo sa týka požadovanej náhrady škody v časti nemajetkovej ujmy absentuje vznik nemajetkovej ujmy v dôsledku postupu orgánov polície a Okresnej prokuratúry

Prešov a v nadväznosti na to absentuje tiež príčinná súvislosť medzi uplatňovanou nemajetkovou ujmu a postupom a rozhodnutiami prokuratúry. Žalovaný zdôraznil, že právoplatné rozhodnutie prokurátora (uznesenie o zamietnutí sťažnosti proti uzneseniu o vznesení obvinenia) nebolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť tak, ako to predpokladá § 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z. Žalovaný poukázal na to, že pre vznesenie obvinenia je potrebná určitá vyššia miera pravdepodobnosti, že skutku napĺňajúceho znaky skutkovej podstaty trestného činu sa dopustila konkrétna osoba. Stačí ale iba určitá miera pravdepodobnosti, zákon nevyžaduje a ani nemôže vyžadovať úplnú istotu. Kým pre vznesenie obvinenia a podanie obžaloby postačuje pravdepodobnosť, že sa skutok stal, spáchal ho obvinený a skutok napĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu, pre uznanie viny sa vyžaduje istota. Pokiaľ ide o tvrdené zhoršenie zdravotného stavu žalobcu, na základe lekárskeho správ nemožno vzhľadom k ich obsahu jednoznačne a nepochybné dospieť k záveru, že zhoršenie zdravotného stavu žalobcu nastalo v dôsledku proti nemu vedeného trestného stíhania.

Pokiaľ sa žalobca zmieňuje o psychickej ujme a ďalších negatívnych dôsledkoch (poškodenie dobrého mena, strata priateľov, obchodných partnerov), je potrebné poukázať na to, že samotný žalobca ich uvádza v kontexte najmä s medializáciou jeho prípadu v TV, za čo žalovaný v žiadnom prípade nemôže niesť zodpovednosť.

8. Žalovaný navrhol pripojiť spis Okresného úradu Prešov sp. zn. OU-PO-OVVS2-2016/043359.

9. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so všetkými listinnými dôkazmi predloženými žalobcom (ako sú bližšie špecifikované v bode 6 odôvodnenia), vyšetrovacím spisom OO PZ Prešov - Juh č. ORP-346/JU-PO-2016, ktorý obsahuje taktiež spis Obvodného úradu Prešov č. OU-PO-OVVS2-2016/043359, vykonal výsluch žalobcu a na základe takto vykonaného dokazovania zistil tento skutkový stav:

10. Poverený príslušník policajného zboru vydal dňa 14.3.2016 uznesenie ČVS: ORP-346/JU-PO-2016, ktorým začal trestné stíhanie pre trestný čin nebezpečné prenasledovanie v jednočinnom súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody. V ten istý deň bolo vydané uznesenie, ktorým poverený príslušník policajného zboru podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku stíhal žalobcu ako obvineného z prečinu nebezpečné prenasledovanie podľa § 360a ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom obmedzovanie osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Trestného zákona, lebo na podklade zistených skutočností je dostatočne odôvodnený záver, že menovaný v období od mesiaca november 2015 do dňa 14.3.2016 v Prešove na ulici Č. v jeho rodinnom dome a inde sa dlhodobo vyhrážal poškodenej K. I. zabitím a ujmu na zdraví, a to slovami „nepôjdeš z tade nikde, lebo ťa zabijem“, pričom ju počas toho v dome uzamkol a držal v čase od cca 18:00 hod. dňa 10.3.2016 do 8:00 hod. dňa 11.3.2016, taktiež ju proti jej vôli nútil, aby sa s ním stretávala s tým, že ak mu nevyhoví, zabije alebo ublíži na zdraví jej priateľovi I. N., alebo ublíži na zdraví jej, na základe čoho mu ona vyhovel a ďalej aj po rozchode sa s ním ďalej stretávala, pričom v danom období ju neustále prenasledoval, opakovane ju proti jej vôli vo veľkom množstve kontaktoval prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby, čím týmto svojim konaním u poškodenej K. I. vzbudil dôvodnú obavu o jej život a zdravie a život a zdravie jej priateľa I. N..

11. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov uznesením zo dňa 15.3.2016 zn. 2Pv/185/16/7707-7 zamietol sťažnosť obvineného zo dňa 14.3.2016 podanú do zápisnice o výsluchu obvineného proti uzneseniu povereného príslušníka PZ OO PZ Prešov - Juh zo dňa 14.3.2016, ktorým mu bolo vznesené obvinenie zo spáchania prečinu nebezpečné prenasledovanie.

12. Okresná prokuratúra Prešov podala dňa 16.3.2016 návrh na vzatie do väzby žalobcu. Na základe príkazu na prepustenie obvineného zo zadržania na slobodu zo dňa 17.3.2016 bol žalobca prepustený z väzby.

13. Poverený príslušník Policajného zboru OO PZ Prešov - Juh uznesením zo dňa 1.6.2016 podľa § 21 ods. 3 Trestného poriadku spojil na spoločné konanie trestnú vec obvineného - žalobcu stíhaného uznesením povereného príslušníka OOPZ Prešov - Juh zo dňa 14.3.2016 ČVS: ORP-346/JU-PO-2016 pre prečin nebezpečné prenasledovanie v jednočinnom súbehu s prečinom obmedzovania osobnej slobody s trestnou vecou obvineného - žalobcu stíhaného uznesením povereného príslušníka OO PZ Prešov - Juh zo dňa 3.5.2016 ČVS: ORP-336/JU-PO-2016 pre prečin nebezpečného vyhrážania, ktorého sa mal dopustiť tak, že v presne nezistenom čase v poslednej dekáde mesiaca február 2016

a skôr, obťažoval a prenasledoval K. I. a dožadoval sa jej osobnej prítomnosti s podmienkou, že ak tak neurobí, obvinený ublíži jej novému priateľovi I. N. tak, že ho finančne zničí a fyzicky mu ublíži, resp. sa o to postará a následne dňa 12.3.2016 v čase o 02:48 hod. neznáma osoba cez aplikáciu Viber kontaktovala I. N. a hneď potom u neho zvonil domový zvonček od vchodových dverí, pričom kontaktovaná osoba nereagovala na tento kontakt a následne toho istého dňa 12.3.2016 okolo 20:40 hod. v Prešove na ulici A. S. C. I.H. E. Č.. XX prišla K. I. na svojom vozidle na uvedenú adresu v sprievode I. N. tiež na svojom vozidle, pričom I. N. mal vo svojom vozidle aj syna K. I. a zaparkoval svoje vozidlo k ďalšiemu vozidlu na parkovisku tak, že z vodičovej strany vznikla medzera 30 cm, kde následne rýchlym krokom prišiel k tomuto vozidlu obvinený, ktorý vošiel do uvedenej medzery a snažil sa otvoriť dvere vozidla I. N., ktorý predtým stihol z vnútornej strany zabezpečiť dvere proti otvoreniu zvonku, kde G. R. pritom ako ťahal za kľučku dverí, kričal na I. N. „poď von, poď von, máš po piči, si skončil, nemáš odvahu si to so mnou vysvetliť, nebudeš si zo mňa robiť kokota, poď von, ťa rozjebem“. I. N., nakoľko mal vo vozidle maloleté dieťa, nevystúpil z neho z obavy, že G. R. naplní svoje vyhrážky, zavolať na políciu, čo si všimol aj obvinený a so slovami „skús to riešiť ináč a skončil si“, odišiel na neznáme miesto, čím takto svojím konaním obvinený u I. N. vzbudil skutočne dôvodnú obavu o jeho život a zdravie. Spoločné konanie sa bude viesť na útvare PZ OO PZ Prešov - Juh pod ČVS: ORP-346/JU-PO-2016.

14. Poverený príslušník Policajného zboru dňa 30.6.2016 podal návrh na podanie obžaloby na Okresnú prokuratúru Prešov (doručená 1.7.2016).

15. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov uznesením z 28.7.2016 sp. zn. 2Pv/185/2016/7707-25 postúpil vec na prejednanie priestupku Okresnému úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy, pretože výsledky prípravného konania preukazujú, že nejde o trestný čin, ale ide o konanie, ktoré možno kvalifikovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. a) zák. č. 372/1990 Zb. o priestupkoch.

16. Okresný úrad Prešov, Odbor všeobecnej vnútornej správy, Oddelenie priestupkov rozhodnutím zo dňa 6.2.2017 sp. zn. OU-PO-OVVS2-2016/043359 rozhodol o zastavení konania z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2017.

17. Z čestného vyhlásenia I. R. vyplýva, že negatívna medializácia jeho spoločníka (žalobcu) v apríli 2016 na TV Markíza mimoriadne negatívne zasiahla do vzťahov ich spoločnosti s ich dlhodobými obchodnými partnermi a v súkromnej oblasti. Negatívna medializácia mala za následok zníženú kvalitu života a ich podnikateľskej činnosti. Konateľ obchodnej spoločnosti MIRAD, s.r.o. I. N., konateľ spoločnosti N. I., C.B.W.. N.. W. Š., konateľ Q.. I. A. - A., konateľ spoločnosti L., C.B.W.. Q.. Z. L. v čestnom vyhlásení potvrdili, že z dôvodu negatívnej medializácie žalobcu výrazne obmedzili obchodné aktivity s jeho spoločnosťou. Uvedená medializácia do značnej miery narušila ich vzájomné obchodné a osobné vzťahy. Tiež predseda A. I., W..P. L. E. v čestnom vyhlásení uviedol, že v období rokov 2016, 2017 a 2018 sa žalobca nezúčastňoval aktívne na lietaní a jeho prevádzke z titulu náročnej životnej situácie, v akej v tom čase bol. Pred týmto obdobím žalobca aktívne lietal a bol aktívnym členom Aeroklubu.

18. Z predložených lekárskeho správ vyplýva, že 15.12.2016 žalobca absolvoval prvé imunoalergologické vyšetrenie, kde v rámci vyšetrenia uviedol, že asi 6 mesiacov pociťuje nádchu, pričom spustil to stres, obštrukcie. V závere je uvedené, že alergická reakcia t. č. dokázala na buriny. Podľa odporúčania v lekárskej správe z 2.11.2018 je uvedené, že ide o pacienta s chronickým ochorením HDC (rhinitis chronica), v období 2016-2017 pri zložitejšej životnej situácii došlo k zhoršeniu zdravotného stavu v dôsledku chronického stresu, ktorý viedol k zvýrazneniu zdravotných ťažkostí, preto súčasťou liečby okrem medikamentov musia byť aj režimové opatrenia, tzn. redukcia stresu.

19. Z výpisu z účtu žalobcu vyplýva, že dňa 1.6.2016 uhradil v prospech Viber Media Sarl sumu 500 USD (v prepočte spolu s poplatkom 463,14 eura).

20. Dňa 26.4.2016 žalobca kúpnu zmluvou odpredal byt č. 13 o rozlohe 40 m² kupujúcemu N.. N. N. za kúpnu cenu 38 500 eur.

21. Ďalej z výpisov účtu žalobcu vyplýva, že žalobca dňa 4.4.2016 uhradil na účet svojho právneho zástupcu JUDr. Petra Čurillu sumu 3 000 eur, dňa 3.5.2016 sumu 1 000 eur, dňa 9.5.2016 sumu 4 000

eur, dňa 26.5.2016 sumu 1 000 eur, dňa 15.7.2016 sumu 1 410 eur a vybral v hotovosti 3 600 eur, dňa 23.3.2017 sumu 5 000 eur, dňa 30.3.2017 sumu 5 000 eur.

22. Právny zástupca žalobcu JUDr. P. Čurilla si podaním zo dňa 30.10.2017 vyúčtoval na základe zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 14.3.2016 trovy obhajoby v zmysle § 10 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. vo výške 279,66 eura bez DPH, teda 335,59 eura s DPH a režijný paušál 8,58 eura bez DPH, teda 10,30 eura s DPH za úkony:

- 1) 14.3.2016 - prevzatie a príprava obhajoby v trestnej veci vedenej OO PZ Prešov - Juh ČVS: ORP: 336/JU-PO-2016.....335,59 eura
- 2) 14.3.2016 - výsluch poškodenej K.. I. 15:45 - 17:45 hod.....671,18 eura
- 3) 15.3.2016 - výsluch poškodenej K.. I. 11:30 - 12:30 hod.....335,59 eura
- 4) 15.3.2016 - výsluch svedka - poškodeného I. N. 14:00-15:20 hod.
- výsluch svedkyne p. E. 15:20 - 15:25 hod.. .....335,59 eura
- 5) 13.4.2016 - výsluch obvineného G.. R. 9:45-10:30 hod.....335,59 eura
- 6) 5.5.2016 - výsluch svedka - poškodeného I. N. 10:05-10:40 hod.....335,59 eura
- 7) 23.5.2016 - výsluch svedkyne p. N.. R. 8:05 - 8:50 hod.
- výsluch svedkyne p. Q.. R. 9:00 - 9:50 hod.
- výsluch svedka N.. R. 9:55 - 10:10 hod.....671,18 eura
- 8) 8.6.2016 - výsluch svedka - poškodeného K. I. 13:05 - 15:10 hod.....671,18 eura
- 9) 13.6.2016 - výsluch svedka - poškodeného I. N. 13:05 - 13:40 hod..335,59 eura
- 10) 22.6.2016 - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.....335,59 eura
- 11) 22.6.2016 - výsluch obvineného G.. R. 14:20 - 14:45 hod.....335,59 eura

V súlade s § 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z. si JUDr. Čurilla uplatnil náhradu hotových výdavkov za celkovo 14 procesných úkonov v úhrnnej výške 144,20 eura. Spolu znelo vyúčtovanie na 5 178,05 eura s DPH.

23. Generálna prokuratúra SR listom zo dňa 29.3.2018 odpovedala na žiadosť žalobcu, ktorou si uplatnil nárok na náhradu škody s tým, že predmetný nárok nebude Generálnou prokuratúrou SR uspokojený.

24. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 29Csp/127/2019 (ku ktorému bol pripojený vyšetrovací spis OO PZ Prešov - Juh ako aj spis OU Prešov) vyplýva, že žalobca podal voči pôvodnému právnomu zástupcovi JUDr. Čurillovi žalobu o zaplatenie 10 000 eur titulom bezdôvodného obohatenia, lebo platby pre advokáta zo dňa 23.3.2017 v sume 5 000 eura a zo dňa 30.3.2017 v sume 5 000 eura považuje za rozporné s dobrými mravmi ako aj v rozpore s pravidlami profesijnej etiky.

25. Žalobca na pojednávaní uviedol, že čo sa týka obvinení, tak boli absolútne neprofesionálne ako celé konanie v súvislosti s vyšetrovaním. Pokiaľ by sám nezabezpečoval mnohé veci a nebolo na ňom dôkazné bremeno, tak dnes by bol asi niekde inde. V súvislosti s obvinením obmedzovania osobnej slobody, sám zabezpečil výpis z Viberu po komunikácii s providerom, tzn. luxemburskou spoločnosťou, ktorá prevádzkuje túto aplikáciu, kde dva alebo tri týždne komunikoval s nimi a získal tento veľmi dôležitý dôkaz, ktorý nebol schopný získať vyšetrovateľ policajného zboru, pretože nevedel ani anglicky. V tomto výpise, ktorý má asi 20 alebo 30 strán, bola jednoznačne preukázaná vyvážená komunikácia, ktorá trvala až do cca 11.03.2016, čiže vzhľadom na to, že p. I. vymazala všetky sms-ky, čo aj priznala, tak on zabezpečil tento dôkaz, aby jej tvrdenia vyvrátil. Takisto musel preukázať, že v jeho dome nie je možné sa uzamknúť, nie to, aby tam niekto bol držaný. Žalobca ďalej poukázal na to, že podniká od roku 1997, doposiaľ nemal jedinú stratu v podnikaní a bol mimoriadne úspešný a naďalej teraz sa to znova prejavuje, resp. vracia sa opäť do svojich koľají. Od roku 2016 do roku 2018-2019 pociťoval, okrem podnikania, ale aj v každej spoločenskej sfére, mimoriadne problémy, pretože táto celá záležitosť bola dokonca medializovaná v hlavných správach a následne na to zverejnená na internete do roku 2019, na internetových portáloch a TV Markíza. Čiže ktokoľvek kedykoľvek, či už jeho obchodný partner alebo známy, si mohol na základe tohto, ako sa to vyšetrovalo a ako boli vykonštruované tieto veci, urobiť o ňom obraz, ktorý ani náhodou nie je taký, ako bol vygenerovaný z týchto vecí. Ďalej uviedol, že čo sa týka jeho zdravotného stavu, od roku 2006 je pilotom, má pilotnú licenciu, ktorá podlieha pravidelným prísny podmienkam, má minimálne o 15 rokov v tomto období biologický vek mladší ako v skutočnosti, kde v roku 2016 okrem alergologických alebo alergoimunitných vyšetrení, mal zhoršený stav, dva roky nelietal, pretože mal zhoršený zdravotný stav. V poslednej správe je uvedené, že to bolo vygenerované v rámci stresu a ten stres mal práve z toho, čo mu bolo spôsobené, čo je úplne prirodzené, keď človek je neprávom obvinený a následne vyšetrovaný. Mal také obdobie, ktoré kto nezažil, tak nemôže o tom

nič tvrdiť, pretože skutočne keby to nezažil, tak by si to nevedel predstaviť. Tie následky, ktoré tam sú, suma 40 000 eur, zďaleka nepokrýva, pretože tie pokračujú doteraz, aj vzhľadom na to, že okrem toho, že práva ochrany osobnosti boli nabúrané nielen tým vyšetrovaním a tým obvinením a tým všetkým, čo sa okolo dialo, ale dokonca, aj medializáciou, bol prezentovaný ako „tyran“, ktorý sa vyhrážal zabitím. Čo sa týka výdavkov, jednoznačne sme podali žalobu, pretože ich pokladáme za neprimerané. Žalobca poukázal na to, že musel predať byt, ktorý dnes má cenu takmer dvojnásobnú, pretože bol nútený. Je vlastníkom aj iných nehnuteľností, v čom spočíva jeho úspešná činnosť, napríklad za minulý rok na daniach zaplatil okolo 12 000-13 000 eur. Nevedel o tejto situácii, že dnes sa majú dostaviť svedkovia, zabezpečiť ich, nemal tú informáciu, že majú prísť dnes, tak ich jednoducho neoslovoval. V súvislosti s p. JUDr. Čurillom, tak bol nútený predať byt, aby tieto trovy zaplatil a reálne boli zaplatené, to je škoda, ktorá mu vznikla. To, že on si vyúčtoval také a také trovy, áno je pravdou, že na viacerých konaniach, ani na okresnom úrade, nebol ani prítomný a sám žalobca si zadovážoval dôkazy, sám si v podstate písal veci, on mu len kopíroval, jednoducho preposlal, tak je to neadekvátne. Preto tam bola podaná žaloba. Tým, že to bolo medializované, odzrkadlilo sa to nielen v podnikaní, ale aj v spoločenskom živote, v rodine, známych, zdravotnom stave, proste vo všetkom. Bola to absolútna zmena zo dňa na deň vyvolaná práve tými obvineniami. Poklesol mu rozsah prenájmu reklamných plôch, za obdobie od roku 2016 do roku 2018-2019 bol výrazný pokles prenájmu reklamných plôch, napriek tomu, že v ekonomike bola expanzia.

Bol pokles aj o 30%, tzn. že bolo to aj vzhľadom k tomu, že kontakty boli prerušené, nakontrahované veci boli anulované, keďže bol neprávom obvinený. Svedkovia by vedeli dokázať, že počas niekoľkých mesiacov sa s ním skrývali po kaviarňach, tí ktorí mu verili a ktorí mu dôverujú a veria mu naďalej, že to tak nebolo, pretože poukazovanie, úškrny, na facebooku, na sociálnych sieťach, v podstate pripomienky, komentáre, konkrétne k tejto veci, ktorá bola aj medializovaná, boli priam neuveriteľné. A byť takým silným človekom, skončil by na psychiatrii. Žalobca sa považuje za dosť silnú osobnosť, má to aj potvrdené, inak by nerobil veci, ktoré robí, venuje sa aj akrobatickému lietaniu, teda už znova sa venuje, dva roky sa nevenoval. Doteraz má z toho mimoriadne následky, tá žalovaná suma je len principiálna, nepostačuje ani zďaleka, pretože jeho životný štýl, tzn. spoločenských stretnutí, kontaktov s podnikateľmi, má značky ako McDonald, Mercedes a Audi, Hornbach napríklad, teraz v súčasnosti, aj predtým boli, a to na základe toho, že dokázal isté veci, že to tak bolo, lenže tieto veci môže dokazovať individuálne niektorým ľuďom. Ale nie celé Slovensko vzhľadom na to, že to bolo medializované. A boli tam informácie, ktoré podávali jednoznačne orgány činné v trestnom konaní, tzn. vyjadrenie hovorcov polície, vyjadrenie prokuratúry. Rodina, najbližší ľudia, ktorí ho poznajú stáli pri ňom. Istým spôsobom komunikácia sa zmenila z veľmi intenzívnej prostredníctvom aplikácie viber, messenger, ktorá bola aj raz za dva - tri dni, dosť rozsiahla, tzn. aj pol hodinu - hodinu, sa zmenila na raz za dva - tri mesiace. Čiže keď prišli k nim, tak napríklad jeho teta, sa jeho mamky pýtala, že čo sa to vlastne deje. Keďže sú známa rodina, veľa ľudí ich pozná a veľmi sa to zmenilo. Takže tá komunikácia sa výrazne zmenila a zredukovala. Žalobca uviedol, že s osobami, ktoré podali čestné vyhlásenia je v obchodnom vzťahu, bol s nimi vo veľmi dobrom obchodnom vzťahu, potom, komunikácia, vzťahy ochladli, ale opäť sa dostávajú do pôvodných medzí, čiže sa to oživilo, títo ľudia zväčša už vedia, čo bolo cieľom týchto obvinení, čo sa všetko udialo vzhľadom na tú medializáciu. Tieto vzťahy sa obnovili. Na príklade I. A. poukázal na to, že hoci podniká v tej istej sfére ako on, tiež viac ako 20 rokov v oblasti prenájmu reklamných plôch, napriek tomu majú veľmi dobrý vzťah, aj tykajú si a ten vzťah spočíva aj v ich obchodnej oblasti, tzn. zamieňajú si plochy, pomáhajú si a on bol jeden z ľudí, ktorý prišiel možno po týždni po medializácii tohto všetkého a od začiatku tomu neveril, že je to tak. Noví zákazníci odstúpili aj prostredníctvom neho, že napríklad na tohto tyrana, alebo devianta plochu nepôjdu. Najväčší zdravotný problém v súvislosti trestným stíhaním bola alergológia vyvolaná zo stresu. Doslova mal hlavu ako hydrocefalus, dusil sa, bolo to mimoriadne nepríjemné, dosť dlho to trvalo, tzn. celý ten čas, pokiaľ sa to vyšetrovalo a ešte následne potom s tým, že v poslednej správe je uvedené, že sa má vyvarovať stresu. Alergie má doteraz, už čiastočne potlačené, pretože už nemá taký stres, ale stále napríklad cíti, že už to nie je to čo bolo. Lieky neužíval, jednoducho to nie je jeho štýl, je dosť silná osobnosť a nezlomí sa, ale bol na psychologickom vyšetrení a zároveň mimoriadne mu v tomto pomohla najbližšia rodina. Bol asi 2x v psychologickom poradni, v tom čase, presne keď sa to stalo. Pred tým a potom už nie, nebol dôvod.

26. Poverená zástupkyňa žalovaného na pojednávaní poukázala vo vzťahu k žalobcom uplatňovanej náhrade škody v časti týkajúcej sa zmluvnej odmeny obhajcu, že žalobca v sporoch o náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. má nárok len na tarifnú odmenu a nie na zmluvnú odmenu zaplatenú advokátovi. Čo sa týka požadovanej náhrady skutočnej škody za výpis z účtu Viber, ktorý predkladal v trestnom konaní, poukázala, že išlo o riadny dôkaz predkladaný v konaní za účelom preukazovania

nevinu, obvinený ho predkladal z vlastnej iniciatívy, tento dôkaz zrejme nebol jediným vyvíňujúcim dôkazom a nemusel byť nevyhnutný na preukazovanie nevinu, pokiaľ existovali iné dôkazy v trestnom konaní.

V súlade s ust. § 17 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z. nemajetková ujma v peniazoch sa nahrádza len vtedy, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím. V danej veci mala za to, že nie sú splnené podmienky na priznanie náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch. Lekárske správy, ktoré majú poukazovať na zhoršený zdravotný stav žalobcu nedokazujú, že k týmto zdravotným problémom dochádzalo u žalobcu v dôsledku trestného stíhania. Jedná sa o štandardné diagnózy a návštevu lekárov, ktoré sú dnes bežné u takmer každého priemerného dospelého jedinca. Pokiaľ žalobca poukazuje, že sa od neho v dôsledku medializácie odvrátili obchodní partneri, tu je potrebné poukázať na to, že pri podnikaní ide vždy o podnikateľské riziko. Nemuselo sa v tomto prípade vôbec jednať o negatívnu medializáciu spôsobujúcu úbytok klientov, keďže išlo o jedinú reportáž, ale jednoducho o služby žalobcu ako podnikateľa nebol záujem v tom čase. Okrem toho výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa ods. 2, nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu. Citované ustanovenie zákona tu odkazuje na zákon č. 215/2006 Z.z., ktorý bol s účinnosťou od 1.1.2018 nahradený zákonom č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Poukázala konkrétne na ust. § 12 ods. 2, § 12 ods. 3, § 13. Z týchto ustanovení zákona č. 274/2017 Z.z. je zrejme, že podľa tohto zákona môže byť v súčasnosti obeti poskytnuté odškodnenie jej ujmy najviac do výšky 50-násobku minimálnej mzdy. Minimálna mzda je od 1.1.2020 stanovená vo výške 580 eur mesačne, t.j. aktuálne do sumy 29 000 eur. Žalobca však v rozpore s týmto ustanovením zákona, požaduje titulom náhrady nemajetkovej ujmy 40 000 eur. Pri určovaní výšky náhrady za porušenie osobnostných práv, musí byť zohľadnená výška náhrady, ktorá je priznávaná za telesné zranenia, alebo ktorá je priznávaná obetiam násilných činov, pričom náhrada za porušenie iných osobnostných práv, by nemala bez existencie závažných a dostatočných dôvodov, prevyšovať maximálnu výšku náhrady priznávanej za telesné zranenia alebo násilné činy tak ako to vyplýva z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva.

27. Uvedený skutkový stav súd takto právne posúdil:

28. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnom úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona č. 514/2003 Z.z., vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, ak škodu spôsobil štátny orgán podľa osobitného predpisu v občianskom súdnom konaní, v trestnom konaní alebo správnom konaní.

Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej

nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 16 ods. 1, 4 zákona č. 514/2003 Z.z., zo žiadosti musí byť zrejmé, kto náhradu škody žiada, ktorej veci sa týka, titul, z ktorého sa nároku na náhradu škody domáha, akým spôsobom škoda vznikla a čoho sa poškodený domáha. V žiadosti a pri uplatnení nároku na náhradu škody na súde je poškodený povinný uviesť požadovanú výšku náhrady škody a označiť orgán verejnej moci, ktorý mu škodu spôsobil. K príslušný orgán neuspokojí nárok na náhradu škody alebo uspokojí iba jeho časť do šiestich mesiacov odo dňa prijatia žiadosti alebo ak príslušný orgán písomne oznámi poškodenému, že neuspokojí jeho nárok na náhradu škody, môže sa poškodený domáhať uspokojenia nároku alebo jeho neuspokojenej časti na súde. Pri uplatnení nároku na súde môže poškodený požadovať úhradu len v rozsahu nároku, ktorý bol predbežne prerokovaný, a z titulu, ktorý bol predbežne prerokovaný. Ak súd rozhodnutím o náhrade škody prizná poškodenému aj úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

Podľa § 17 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

- a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,
- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 17 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z., výška náhrady nemajetkovej ujmy priznaná podľa odseku 2 nemôže byť vyššia ako výška náhrady poskytovaná osobám poškodeným násilnými trestnými činmi podľa osobitného predpisu.

Podľa § 18 ods. 1 -3 zákona č. 514/2003 Z.z., náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom bolo vydané nezákonné rozhodnutie alebo rozhodnutie o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutie o väzbe, zatknutí a inom pozbavení osobnej slobody alebo vykonané zadržanie a v konaní, v ktorom bolo rozhodnutie zrušené alebo bolo trestné stíhanie zastavené, alebo v ktorom bola vec postúpená inému orgánu. Náhrada škody zahŕňa aj náhradu účelne vynaložených trov konania, ktoré poškodenému vznikli v konaní, v ktorom došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ak tieto trovy konania priamo súviseli s nesprávnym úradným postupom. Súčasťou trov konania sú aj trovy právneho zastúpenia, ktoré zahŕňajú účelne vynaložené hotové výdavky a odmenu za zastupovanie, ktorá sa určí ako tarifná odmena advokáta. Súčasťou trov konania nie sú náklady na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody pred príslušným orgánom.

29. Podľa § 9 ods. 1, 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len „vyhl. č. 655/2004 Z.z.“), základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak. Základná sadzba tarifnej odmeny sa môže znížiť alebo zvýšiť v prípadoch uvedených v tejto vyhláške.

Podľa § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z., pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanásťtina výpočtového základu.

Podľa § 13 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

Podľa § 14 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia alebo obhajoby vrátane prvej porady s klientom,
- b) písomné podanie na súd alebo iný orgán vo veci samej,
- c) účasť pri vyšetrovacích úkonoch, pri oboznámení sa s výsledkami vyšetrovania, vyhľadávania alebo na konaní pred súdom alebo iným orgánom, na konaní o dohode o vine a treste, na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- d) návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie,
- e) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

Podľa § 15 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z., advokát má popri nároku na odmenu aj nárok na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy.

Podľa § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., od klienta možno požadovať na náhradu výdavkov na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné sumu vo výške jednej stotiny výpočtového základu za každý úkon právnej služby. Túto sumu môže advokát požadovať aj vtedy, ak sa na jej náhrade s klientom osobitne nedohodol.

Podľa § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z., ak je advokát platiteľom dane z pridanej hodnoty, zvyšuje sa odmena a náhrady podľa tejto vyhlášky o daň z pridanej hodnoty, ktorú je advokát povinný platiť podľa osobitného predpisu.

30. Podľa § 183 ods. 1 zákona č. 300/2005 Z.z. Trestného zákona (ďalej len „Trestný zákon“), kto inému bez oprávnenia bráni užívať osobnú slobodu, potrestá sa odňatím slobody na šesť mesiacov až tri roky.

Podľa § 360 ods. 1 Trestného zákona, kto sa inému vyhráza smrťou, ťažkou ujmom na zdraví alebo inou ťažkou ujmom takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 360a ods. 1 Trestného zákona, kto iného dlhodobo prenasleduje takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu o jeho život alebo zdravie, život alebo zdravie jemu blízkej osoby alebo podstatným spôsobom zhoršiť kvalitu jeho života, tým, že

- a) sa vyhráza ublížením na zdraví alebo inou ujmom jemu alebo jemu blízkej osobe,
- b) vyhľadáva jeho osobnú blízkosť alebo ho sleduje,
- c) ho kontaktuje prostredníctvom tretej osoby alebo elektronickej komunikačnej služby, písomne alebo inak proti jeho vôli, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

31. Podľa § 12 ods. 2, 3 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov a o zmene a doplnení niektorých zákonov účinného od 01.01.2018 (ďalej len „zákon č. 274/2017 Z.z.“), ak bola trestným činom spôsobená smrť, obeť násilného trestného činu má nárok na vyplatenie odškodnenia v sume päťdesiatnásobku minimálnej mzdy. Ak je obetí násilného trestného činu viac, suma odškodnenia sa medzi nich rozdelí rovnakým dielom. Pri trestnom čine obchodovania s ľuďmi, trestnom čine znásilnenia, trestnom čine sexuálneho násillia alebo trestnom čine sexuálneho zneužívania má obeť násilného trestného činu nárok aj na vyplatenie odškodnenia za spôsobenú morálnu škodu v sume desaťnásobku minimálnej mzdy.

Podľa § 13 zákona č. 274/2017 Z.z., celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy.

32. Predmetom sporu je nárok žalobcu na náhradu škody z titulu náhrady trov konania, ktoré žalobcovi vznikli v rámci trestného konania spočívajúce v trovách obhajoby a hotových výdavkoch vo výške 24 463,14 eura a nárok na náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 40 000 eur.

33. V konaní nebolo sporné, že žalobcovi bolo uznesením zo dňa 14.3.2016 vznesené obvinenie pre trestný čin nebezpečné prenasledovanie v jednočinnom súbahu s prečinom obmedzovania osobnej slobody, ktoré bolo spojené s trestnou vecou žalobcu stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania na tom skutkovom základe ako je uvedené v bodoch 10. a 13. odôvodnenia rozsudku. Nebolo sporé ani to, že prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov zamietol sťažnosť obvineného proti uzneseniu povereného príslušníka, ktorým mu bolo vznesené obvinenie. Okresná prokuratúra Prešov podala dňa 16.3.2016 návrh na vzatie žalobcu do väzby. Žalobca bol prepustený zo zadržania na slobodu dňa 17.3.2016. Dňa 1.7.2016 bol na Okresnú prokuratúru Prešov podaný návrh na podanie obžaloby. Prokurátor Okresnej prokuratúry Prešov uznesením z 28.7.2016 postúpil vec na prejednanie priestupku Okresnému úradu Prešov, odboru všeobecnej vnútornej správy, ktorý rozhodnutím z 6.2.2017 rozhodol o zastavení konania z dôvodu, že spáchanie skutku, o ktorom sa koná, nebolo obvinenému z priestupku preukázané. Predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 2.3.2017.

34. Základnými predpokladmi zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci v prípade nezákonného rozhodnutia sú existencia nezákonného rozhodnutia vydaného orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci, existencia škody a príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

35. Ústavnoprávny základ nároku jednotlivca na náhradu škody v prípade trestného stíhania, ktoré je skončené oslobodením spod obžaloby, resp. zastavením stíhania je treba hľadať nielen v ustanovení článku 36 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd, ale vo všeobecnej rovine predovšetkým v článku 1 ods. 1 Ústavy, teda v princípoch materiálneho právneho štátu, ktorý musí niesť zodpovednosť za nezákonné konanie svojich orgánov, či za konanie, ktorým štátne orgány alebo orgány verejnej moci priamo zasahujú do základných práv jednotlivca. Na jednej strane je isto povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, pokiaľ sa neskôr ukáže nielen ako nezákonný, ale tiež v prípade, keď bol trestné konanie zastavené a vec postúpená na priestupkové konanie. Ako už Ústavný súd Českej republiky v minulosti judikoval, každé trestné konanie negatívne ovplyvňuje osobný život trestne stíhaného, na ktorého je síce do okamžiku právnej moci meritórneho rozhodnutia potrebné pozeráť ako na nevinného, avšak samotný fakt trestného konania je záťažou pre každého obvineného (nález I. ÚS 554/04, N 67/36). Už samotné trestné stíhanie výrazne zasahuje do súkromného a osobného života jednotlivca, do jeho cti a dobrej povesti a to tým viac, pokiaľ sa jedná o obvinenie (nepravdivé), čo je právoplatne potvrdené oslobodzujúcim rozsudkom súdu, podľa ktorého sa skutok, z ktorého bol jednotlivec obvinený a obžalovaný nestal, prípadne nebol trestným činom. V náleze sp. zn. IV. ÚS 428/05 Ústavný súd Českej republiky vychádzal z presvedčenia, že samotné trestné stíhanie je spôsobilé vyvolať dokonca vznik nemateriálnej ujmy. Tým viac je štát povinný reparovať materiálnu škodu, ktorá v súvislosti s trestným stíhaním jednotlivca vznikla. Z hľadiska vyššie uvedeného nie je možné akceptovať názor, podľa ktorého je daná zodpovednosť štátu za škodu iba v prípade zrušenia uznesenia o začatí trestného stíhania pre nezákonnosť a nie aj v prípade zastavenia trestného konania a postúpenia veci na priestupkové konanie. Takýto výklad je formalistickým výkladom, príliš reštriktívnym a ústavne nekonformným, keďže uprednostňuje formu vyslovenia "nezákonnosti trestného stíhania" a neberie do úvahy, že z hľadiska vyššie uvedených zásahov do osobnej a súkromnej sféry jednotlivca sú tieto formy vyslovenia "nezákonnosti trestného stíhania" celkom irelevantné.

36. Predpokladom vzniku zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím je predovšetkým existencia nezákonného rozhodnutia, t. j. takého rozhodnutia, ktoré je v rozpore s objektívnym právom. Zodpovednosť štátu je podmienená využitím riadnych opravných prostriedkov smerujúcich proti nezákonnému rozhodnutiu. Vznik tejto zodpovednosti ďalej predpokladá, že sa nezákonné rozhodnutie zrušilo, teda zbavilo právoplatnosti. V preskúmvanej veci žalobca svoj nárok na náhradu škody odvodzuje z uznesenia o vznesení obvinenia, ktoré neúspešne napadol sťažnosťou. Toto uznesenie považoval za nezákonné, lebo trestné stíhanie proti nemu nemalo byť vôbec vedené. Spáchanie skutku, z ktorého bol obvinený, nebolo trestným činom a bolo postúpené na priestupkové konanie, ktoré bolo zastavené, lebo spáchanie skutku nebolo žalobcovi preukázané. Predmetné uznesenie o vznesení obvinenia nebolo pre nezákonnosť zrušené. Na základe vyššie uvedeného má

súd za to, že postúpenie veci okresnému úradu na prejednanie priestupku, ktoré bolo navyše zastavené z dôvodu nepreukázania spáchania skutku žalobcom, má z hľadiska ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. rovnaký význam ako jeho zrušenie pre nezákonnosť.

Je potrebné vziať do úvahy, že po postúpení veci na priestupkové konanie neprichádza do úvahy podanie opravného prostriedku proti uzneseniu o vznesení obvinenia, lebo z hľadiska trestného konania je to už bezpredmetné. Vyššie uvedený výklad predstavuje už ustálenú súdnu judikatúru a súdnu prax. Skutočnosť, že nedošlo, resp. objektívne nemohlo dôjsť k zrušeniu rozhodnutia, ktorým sa začína trestné stíhanie, na tom nič nemení. Podstata nároku na náhradu škody sa totiž v tomto prípade neviaže na správnosť alebo nesprávnosť postupu orgánov činných v trestnom konaní pri začatí trestného stíhania, ale na samotný výsledok celého trestného stíhania. Súd konštatuje, že v danom prípade je splnená prvá základná podmienka pre záver o zodpovednosti štátu za škodu.

37. Vykonaným dokazovaním bolo tiež preukázané, že žalobca bol v trestnom konaní právne zastúpený a svojmu obhajcovi uhradil trovy obhajoby. Rovnako uhradil tiež poplatok za výpis z účtu Viber. Žalobcovi by nevznikli tieto náklady, pokiaľ by proti nemu nebolo vznesené obvinenie. Vzniknutá škoda je teda v priamej príčinnej súvislosti so vznesením obvinenia voči žalobcovi.

38. Vo vzťahu k výške náhrady škody z titulu náhrady trov konania, ktoré žalobcovi v konaní vznikli, súd konštatuje, že pre účely náhrady škody za zodpovednosť štátu treba za účelne vynaložené náklady poškodeným na zaplatení odmeny advokátovi na obhajobu považovať náklady v rozsahu tarifnej odmeny (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.4.2016 sp. zn. 6Cdo/402/2015). Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že z hľadiska rozsahu náhrady škody treba primerane použiť aj všeobecné zásady charakteristické pre právnu úpravu týkajúcu sa trov konania. Ide predovšetkým o zásadu, podľa ktorej každý účastník platí trovy konania, ktoré vznikajú jemu osobne a trovy svojho zástupcu. Táto zásada sa v trestnom konaní prejavuje v tom, že obvinený znáša vlastné trovy a výdavky spojené so zvolením obhajcu, vrátane odmeny dohodnutej medzi ním a advokátom. V súvislosti s náhradou trov konania ide o zásadu, že sa priznáva len náhrada trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Z uvedeného pravidla vyplýva, že sa uhradzujú len účelne a dôvodne vynaložené náklady v konaní, a teda nie všetky náklady, ktoré účastník v konaní vynaložil; pritom záleží na účastníkovi samotnom, aké finančné prostriedky na svoju obranu v súdnom konaní vynaloží. V súvislosti s odmenou za zastupovanie advokátom platí, že aj v prípade, ak sa klient s advokátom dohodne na zmluvnej odmene, pri určení nákladov konania, ktorých náhrada sa priznáva proti inej fyzickej či právnickej osobe, sa výška odmeny advokáta určí podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene. V súlade s uvedenými zásadami niet dôvodu, aby štát uhrádzal poškodenému v tomto špecifickom prípade všetky náklady, ktoré vynaložil v trestnom konaní na svoju obhajobu. Obsah základného práva obvineného na právnu pomoc pri obhajobe v trestnom konaní spočívajúci v možnosti zvoliť si obhajcu, nemôže byť z hľadiska rozsahu nároku na náhradu škody proti štátu neobmedzený. Bolo by popretím základných predpokladov pre náhradu škody, aby štát hradil aj náklady spojené so zastúpením, ktoré boli poškodeným vynaložené bezúčelne.

39. Žalobca si uplatnil náhradu škody spočívajúcu v zaplatených trovách obhajoby vo výške 24 000 eur. Takto uplatnené trovy nemožno považovať za účelne vynaložené v zmysle už vyššie uvedeného, t.j. aj v prípade, ak medzi klientom a advokátom bola dohodnutá zmluvná odmena, v zmysle § 18 zákona č. 514/2003 Z.z. sa výška odmeny určí podľa ustanovení vyhlášky o tarifnej odmene. Napokon aj sám žalobca považuje tieto trovy za neprimerané, keďže podal voči JUDr. Čurillovi žalobu o zaplatenie 10 000 eur, ktoré sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 29Csp/127/2019 a v ktorom si uplatňuje bezdôvodné obohatenie. Na pojednávaní žalobca tiež potvrdil, že JUDr. Čurilla sa nezúčastnil všetkých úkonov, ktoré si vyúčtoval.

Z vyúčtovania trov za právne služby JUDr. Čurillom vyplýva, že si vyúčtoval odmenu tiež za dva právne úkony, ktorých sa nezúčastnil (14.3.2016 - výsluch poškodenej K.. I. a 15.3.2016 - výsluch poškodenej K.. I.), tak ako to vyplýva z obsahu vyšetrovacieho spisu. Za uvedené úkony súd žalobcovi nemohol priznať náhradu škody, lebo tieto neboli právnym zástupcom žalobcu vôbec vykonané.

40. V zmysle § 12 ods. 3 písm. a) vyhl. č. 655/2004 Z.z., pri obhajobe v trestnom konaní je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu. V danom prípade bolo vznesené obvinenie pre trestné činy, ktorých horná hranica neprevyšuje päť rokov, preto základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna dvanástina

výpočtového základu. V roku 2016 bol výpočtový základ 858 eur, z ktorej jedna dvanástina predstavuje 71,50 eura. Keďže v danom prípade išlo o spojenie 3 vecí s rovnakou tarifnou odmenou, odmena za jeden úkon predstavuje 119,16 eura (71,50 eura + 2 x 23,83 eura).

41. Súd považoval za dôvodné priznanie náhrady škody za tieto úkony:

- 1) 14.3.2016 - prevzatie a príprava obhajoby .....119,16 eura
- 2) 15.3.2016 - výsluch svedka - poškodeného I. N. 14:00-15:20 hod.
- výsluch svedkyne p. E. 15:20 -15:25 hod.....119,16 eura
- 3) 13.4.2016 - výsluch obvineného G.. R. 9:45-10:30 hod.....119,16 eura
- 4) 5.5.2016 - výsluch svedka - poškodeného I. N. 10:05-10:40 hod.....119,16 eura
- 5) 23.5.2016 - výsluch svedkyne p. N.. R. 8:05 - 8:50 hod.
- výsluch svedkyne p. Q.. R. 9:00 - 9:50 hod.
- výsluch svedka N.. R. 9:55 - 10:10 hod.....238,32 eura
- 6) 8.6.2016 - výsluch svedka - poškodeného K. I. 13:05 - 15:10 hod.....238,32 eura
- 7) 13.6.2016 - výsluch svedka - poškodeného I. N. 13:05- 13:40 hod...119,16 eura
- 8) 22.6.2016 - sťažnosť proti uzneseniu o vznesení obvinenia.....119,16 eura
- 9) 22.6.2016 - výsluch obvineného G.. R. 14:20 - 14:45 hod.....119,16 eura
- Spolu.....1 310,76 eura

Zároveň súd za dôvodné považoval v zmysle § 16 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. priznanie režijného paušálu za 11 úkonov á 8,58 eura.....94,38 eura, ako aj 20% DPH v zmysle § 18 ods. 3 vyhl. č. 655/2004 Z.z. zo sumy 1 405,14 eura (1 310,76 eura + 94,38 eura).....281,03 eura.

Z uvedených dôvodov bolo právne dôvodné vyhovieť žalobe pokiaľ ide o náhradu účelne vynaložených trov obhajoby spolu vo výške 1 686,17 eura).

42. V konaní bolo nesporne preukázané, že žalobca v priamej súvislosti s trestným konaním uhradil v tiež poplatok za výpis z účtu Viber vo výške 463,16 eura, pričom tento výdavok nemožno považovať za neúčelne či nevhodné vynaložený tak ako sa domnieval žalovaný. Aj podľa názoru súdu predmetný výpis bol jedným z kľúčových dôkazov pri preukazovaní vyváženej komunikácie medzi p. K.. I. a žalobcom. Vzhľadom tomu, že p. K.. I. si správy od žalobcu, resp. správy odoslané žalobcovi vymazala, žalobca na preukázanie ich komunikácie si zabezpečil tento dôkaz. Podľa názoru súdu bolo plne dôvodné vyhovieť žalobe v tejto časti, lebo išlo o výdavok vynaložený v priamej príčinnej súvislosti s trestným stíhaním žalobcu. Z uvedeného dôvodu súd žalobe v tejto časti vyhovel v celom rozsahu a priznal žalobcovi náhradu škody vo výške 463,14 eura.

43. Pokiaľ ide o nárok žalobcu na náhradu nemajetkovej ujmy spôsobenej začatím a vedením trestného stíhania, súd pri určovaní rozsahu náhrady nemajetkovej ujmy žalobcu vzniknutej v dôsledku nezákonného rozhodnutia postupoval podľa ustanovenia § 17 ods. 1, 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Súd poukazuje na to, že nemajetková ujma predstavuje zásah do inej než majetkovej sféry poškodeného (nie je spojená so znížením majetkového stavu, či jeho nezvýšením, hoci bolo predpokladané), a vedľa nepriaznivých dôsledkov vyvolaných neprimeranou dĺžkou súdneho konania, resp. trestného stíhania, môže zahŕňať aj iné negatívne dopady nesprávneho úradného postupu, či nezákonného rozhodnutia najmä do osobnostnej integrity poškodeného. Peňažná kompenzácia je v zákone označená za spôsob subsidiárneho odškodnenia, ktoré nastupuje vtedy, ak nie je možné vzniknutú nemajetkovú ujmu nahradiť inak, t. j. keď dostačujúcim prostriedkom nápravy by nebolo len obyčajné konštatovanie porušenia práva. Vo všeobecnosti pod nemajetkovou ujmou je možné s prihliadnutím na rozhodovaciu prax súdov rozumieť psychické útrapy, poníženie alebo inú citovú ujmu, ktorú poškodená osoba utrpela v dôsledku trestného stíhania. Právo domáhať sa takejto náhrady sa priznáva každému, komu škoda alebo ujma vznikla ako dôsledok nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci alebo ako dôsledok nesprávneho úradného postupu takéhoto orgánu. Podmienkou priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch (t.j. materiálnej satisfakcie) je vždy v závislosti na individuálnych okolnostiach daného prípadu existencia závažnej ujmy. Za závažnú ujmu treba považovať ujmu, ktorú fyzická osoba vzhľadom na okolnosti, za ktorých k porušeniu práva došlo, intenzitu zásahu, jeho trvanie alebo dopad a dôsledky, považuje za ujmu značnú. Pritom však nie sú rozhodujúce subjektívne pocity žalobcu, ale objektívne hľadisko, teda to, či by predmetnú ujmu takto v danom mieste a čase (v tej istej situácii, prípadne spoločenskom postavení a pod.) vnímala aj každá iná fyzická osoba. Pokiaľ dôjde k neoprávnenému

zásahu, má zásah závažné dôsledky vtedy, keď ním bola v značnej miere znížená dôstojnosť alebo vážnosť fyzickej osoby v spoločnosti alebo do práva na súkromie, pričom tento negatívny následok ale nie je jediným právne akceptovateľným prejavom závažnosti ujmy spôsobenej fyzickej osobe na týchto chránených právach (rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/30/2017 zo dňa 28.11.2017)

44. V prípadoch rozhodovania o výške nemajetkovej ujmy je podľa názoru Ústavného súdu SR (sp. zn. III. ÚS 754/2016) potrebné zohľadniť jednak povahu trestnej veci, dĺžku trestného stíhania a predovšetkým dopady trestného stíhania do osobnostnej sféry poškodenej osoby (následky v osobnostnej sfére poškodeného), ako aj okolnosti, za ktorých k nemajetkovej ujme došlo. Za pomoci týchto kritérií ustálená výška náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch musí však súčasne najmä zodpovedať všeobecne zdieľanej predstave spravodlivosti a slušnosti.

45. Základ uplatneného nároku na nemajetkovú ujmu súd považoval za daný z dôvodu, že iba konštatovanie porušenia práva nepovažoval za dostatočné zadosťučinenie vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím.

46. Súd výšku nemajetkovej ujmy súd určil po starostlivom uvážení všetkých skutočností, ktoré zistil na základe vykonaného dokazovania. Trestné stíhanie je nepochybne samo o sebe vážnym zásahom do života človeka v celom jeho spektre a má samo o sebe negatívny dopad na život človeka, čo môže objektívne privodiť ujmu na právach dotknutej osoby. Súd na základe výpovede žalobcu a listinných dôkazov zistil, že v dôsledku trestného stíhania mal žalobca isté zdravotné ťažkosti v alergologickej oblasti, pre ktoré sa nemohol venovať svojej záľube - lietaniu, čo potvrdil v čestnom vyhlásení aj predseda A. I. W.P. L. E..

Súd nepopiera, že trestné stíhanie negatívne zasahuje do života človeka, vrátane jeho zdravia, ale tu je potrebné brať do úvahy tiež objektívne faktory. Ako vyplýva z lekárskej správy zo dňa 15.12.2016, v ten deň žalobca absolvoval prvé imunoalergologické vyšetrenie, kde v rámci vyšetrenia uviedol, že asi 6 mesiacov pociťuje nádchu, pričom spustil to stres. V závere lekárskej správy je uvedené, že alergická reakcia t. č. na buriny. V danom prípade bolo trestné stíhanie začaté 14.3.2016 a uznesením zo dňa 28.7.2016 bola vec postúpená na priestupkové konanie. V čase prvej návštevy u lekára žalobca už cca päť mesiacov mal vedomosť o tom, že vec bola postúpená na priestupkové konanie a teda že žalobcovi nehrozí žiadny trestnoprávny postih. Žalobca mohol pociťovať stres či úzkosť, avšak z objektívneho hľadiska bolo zrejme najneskôr v júli 2016, že žalobca nebude naďalej trestne stíhaný. Ďalej sa viedlo priestupkové konanie, ktoré bolo právoplatne skončené 2.3.2017 zastavením konania. Pokiaľ ide o ďalšie prežívanie trestného stíhania žalobcom, žalobca uviedol, že navštívil na začiatku dva krát psychologickú poradňu, žiadne lieky neužíval, považuje sa za silnú osobnosť. Aj v súčasnosti podľa jeho vyjadrení má biologický vek mladší najmenej o 15 rokov ako v skutočnosti. Pokiaľ ide o stratu v rámci podnikateľskej činnosti, prípadne stratu alebo obmedzenie obchodných kontaktov, tu súd opätovne poukazuje na časové hľadisko, a teda na to, že trestné stíhanie prebiehalo cca štyri a pol mesiaca. Žalobca pracuje v oblasti prenájmu reklamných plôch, kde sa kontrakty zvyčajne uzatvárajú na dlhšie časové obdobie ako napr. jeden mesiac. Je preto málo pravdepodobné a v tomto konaní nepreukázané, že pokles cca 30 % prenájmu reklamných plôch je v príčinnej súvislosti s trestným stíhaním. Z čestných vyhlásení I. R.R., I. N., N.. W. Š., I. A., Q.. Z. L. jednoznačne vyplýva, že k obmedzeniu obchodných aktivít došlo v dôsledku negatívnej medializácie žalobcu. Tu je potrebné si uvedomiť skutočnosť, že predmetom sporu nie je ochrana osobnosti v zmysle § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka, ale predmetom konania je náhrada škody spôsobená nezákonným rozhodnutím štátneho orgánu v trestnom konaní a na to nadväzujúca nemajetková ujma. Žalovaný nemôže niesť zodpovednosť za prípadnú negatívnu medializáciu žalobcu v súvislosti s trestným stíhaním na ktorú nemal dosah a za ktorú nezodpovedá. Napokon pokiaľ ide o podnikanie žalobcu, podľa jeho vlastných slov ide o úspešného človeka, aj v súčasnosti sa všetko dostáva opäť do svojich koľají. Pokiaľ ide o narušenie vzťahov v rodine, v rámci najbližšej rodiny, táto mu verila, podržali ho, takže v tejto sfére nedošlo k narušeniu vzťahov. Pokiaľ ide o vzdialenejšiu rodinu a kamarátov, tam podľa vyjadrení žalobcu vzťahy ochladli, ale opätovne sa dostávajú do pôvodných medzí. Žalobca výšku ujmy odôvodnil tiež tým, že musel predať byt, ktorý má v súčasnom období takmer dvojnásobnú hodnotu a to z dôvodu, aby mohol zaplatiť trovy obhajoby JUDr. Čurillovi. Podľa názoru súdu za voľbu obhajcu zodpovedá výlučne žalobca a pokiaľ žalobca pristúpil na uzatvorenie dohody o právnej pomoci za podmienok ako boli dohodnuté s jeho obhajcom (spolu s výškou dojednanej odmeny za poskytovanie právnych služieb), uvedené nemožno pričítať na ťarchu žalovanému. Preto súd uvedenú okolnosť pri rozhodovaní o výške nemateriálnej ujmy nevzal do úvahy.

47. Pokiaľ ide teda o výšku priznanej nemajetkovej ujmy súd zohľadňoval kritéria uvedené v ust. § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z.z., pričom ako dôvodné v danom prípade považoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 1000 eur, ktorá suma zohľadňuje intenzitu zásahu do práv žalobcu a zároveň nepredstavuje bezdôvodného obohatenie sa na strane žalobcu. Trestné stíhanie žalobcu trvalo od marca 2016 do júla 2016, kedy bola vec postúpená na priestupkové konanie. Súd zároveň prihliadal na rozhodnutia súdov v obdobných právnych veciach, napr. Okresný súd Košice v rozhodnutí sp. zn. 37C/20/2018 priznal nemajetkovú ujmu vo výške 500 eur za trestné stíhanie, ktoré trvalo štyri a pol roka, Krajský súd v Nitre pod sp. zn. 8Co/37/2019 potvrdil rozhodnutie Okresného súdu Nitra sp. zn. 35C/26/2018 o priznaní nemajetkovej ujmy, kde za každý rok nezákonného trestného stíhania bola priznaná náhrada nemajetkovej ujmy 1 200 eur. Za spravodlivé a primerané súd v danom prípade považoval priznanie nemajetkovej ujmy vo výške 1 000 eur a v prevyšujúcej časti žalobu ako nedôvodnú zamietol. Požadovaná výška nemajetkovej ujmy vo výške 40 000 eur v žiadnom prípade nezodpovedá kritériám stanoveným v § 17 ods. 3 a ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. v spojení s § 12 ods. 2, 3 a § 13 zákona č. 274/2017 Z.z. o obetiach trestných činov. Celková suma odškodnenia poskytnutá podľa tohto zákona nesmie presiahnuť päťdesiatnásobok minimálnej mzdy, t.j. za rok 2016 bola minimálna mzda vo výške 405 eur, maximálna výška odškodnenia tak nesmela presiahnuť 20 250 eur, za rok 2017 bola minimálna mzda vo výške 435 eur, maximálna výška odškodnenia tak nesmela presiahnuť 21 750 eur, za rok 2018 bola minimálna mzda vo výške 480 eur, maximálna výška odškodnenia tak nesmela presiahnuť 24 000 eur, za rok 2019 bola minimálna mzda vo výške 520 eur, maximálna výška odškodnenia tak nesmela presiahnuť 26 000 eur, za rok 2020 bola minimálna mzda vo výške 580 eur, maximálna výška odškodnenia tak nesmela presiahnuť 29 000 eur. Uvedené maximálne sumy odškodnenia sa týkajú situácie, kedy bolo nezvratne zasiahnuté do života obetí (bola spôsobená smrť, ťažké ublíženie na zdraví, vážny zásah do osobnej integrity človeka...) v súvislosti s násilnou trestnou činnosťou. Z uvedeného vyplýva, že v prípade žalobcu požadovaná suma 40 000 eur je zjavne neadekvátna, keďže sa nejedná o uvedené prípady. Žalobca sám na pojednávaní uviedol, že vzťahy s najužšou rodinou boli a aj zostali na veľmi dobrej úrovni, boli mu oporou, vzťahy s obchodnými partnermi a známymi sa dostávajú do normálu, žiadne lieky v súvislosti s trestným stíhaním neužíval, nenavštevoval psychologickú poradňu (s výnimkou 2 návštev na začiatku), neliečil sa u psychiatra. Trestné stíhanie žalobcu v trvaní cca štyri a pol mesiaca nezanechalo u žalobcu tak vážnu ujmu, aby bolo možné priznať ním požadovanú sumu 40 000 eur, ktorá navyše značne prevyšuje maximálnu sumu odškodnenia v zmysle zákona č. 274/2017 Z.z.

49. Súd nevykonával dôkaz výsluchom svedkov s poukazom na koncentračnú zásadu, keďže na vykonanie tohto dôkazu by bolo potrebné pojednávanie odročiť. Súd upriamuje pozornosť na to, že žalobca ako aj jeho právny zástupca boli v predvolaní na pojednávanie upozornení na skutočnosť, že pokiaľ navrhli výsluch svedkov, sú povinní zabezpečiť ich účasť na pojednávaní. Neobstojí preto námietka žalobcu, že nevedel o tom, že má zabezpečiť účasť svedkov a že si myslel, že pôjde iba o prvé, úvodné pojednávanie a svedkovia budú vypočúvaní na ďalších pojednávaniach. Z uvedeného dôvodu súd nevyhovел žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania za účelom výsluchu svedkov. Zároveň súd poukazuje na to, že skutkové tvrdenia žalobcu neboli zo strany žalovaného rozporované a teda vykonanie tohto dôkazu sa javí ako nadbytočné, nakoľko súd okrem iného pri rozhodovaní o výške nemajetkovej ujmy prihliadal na predložené čestné vyhlásenia svedkov.

50. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

51. Súd v zmysle vyššie citovaného ustanovenia rozhodol o povinnosti žalovaného uhradiť priznanú sumu v 30 dňovej lehote s poukazom na potrebu technicky zabezpečiť vyznačenie právoplatnosti rozsudku, zaslanie rozsudku s vyznačenou doložkou právoplatnosti z okresnej prokuratúry na netrestný odbor generálnej prokuratúry, jeho následné predloženie na ekonomický odbor generálnej prokuratúry a vyplatenie priznanej náhrady škody.

52. Podľa čl. 3 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, každé ustanovenie tohto zákona je potrebné vykladať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky, verejným poriadkom, princípmi, na ktorých spočíva tento zákon, s medzinárodnoprávnymi záväzkami Slovenskej republiky, ktoré majú prednosť pred zákonom, judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva a Súdneho dvora Európskej únie, a to s trvalým zreteľom na hodnoty, ktoré sú nimi chránené. Výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovoľávať slov a viet tohto zákona proti ich účelu a zmyslu podľa odseku 1.

Podľa čl. 4 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak takého ustanovenia niet, súd prejedná a rozhodne právnu vec podľa normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcom, a to s prihliadnutím na princípy všeobecnej spravodlivosti a princípy, na ktorých spočíva tento zákon, tak, aby výsledkom bolo rozumné usporiadanie procesných vzťahov zohľadňujúce stav a poznatky právnej vedy a ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít.

Podľa § 255 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa § 262 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. Súd priznal žalobcovi náhradu trov konania v plnej výške napriek tomu, že mu nepriznal ním požadovanú sumu náhrady škody a nemajetkovej ujmy a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. V danom prípade výška nároku závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia, nie čo do základu uplatneného nároku, ten bol daný. Základná sadzba tarifnej odmeny advokáta sa pritom vypočíta z výšky súdom priznaného plnenia (obdobne tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 20/2017 zo dňa 05.05.2017). O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku podľa § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.